

[Peter Nielsen.]

barn, men her er det efter lovforslaget det sidste, der får lettelsen.

Foged: Jeg bemærkede den højtærede finansministers velvillige indstilling og håber, den vil holde også gennem det udvalgsarbejde, som jo nu må komme. De kritiske bemærkninger, der er gjort, er for mig at se nærmest fremsat, fordi man har en lidt dårlig samvittighed over, at lovforslaget om ungdommens uddannelsesfond ikke er gjort helt færdigt. For det er jo sagen, at man ligesom er stoppet op på halvvejen, man er gået til tilskudsordninger, man er gået til låneordninger, men man har glemt de personer, som kunne gennemføre uddannelsen uden nogen som helst ordning.

Jeg kan for øvrigt ikke forstå, at det ikke skulle være i regeringens ånd, at det foreliggende forslag blev gennemført. Regeringen og dens tilsluttede partier må dog være interesseret i, at så få unge som muligt belaster ungdommens uddannelsesfond, for jo færre der melder sig, des bedre strækker midlerne til. Det lovforslag, som venstre og de konservative her har fremsat, er netop et forsøg på at skabe mulighed for, at de penge, ungdommens uddannelsesfond er i besiddelse af, kan anvendes til dem, som vitterlig har brug derfor. Vi finder det rimeligt, at de forældre, som har så rigelige indtægter, at de, omend med afsavn, kan lade deres børn studere, på den måde får lov til at gøre deres indsats, foretage deres egen investering i ungdommen, deres egen investering i uddannelse, hvad hele samfundet må være interesseret i. Jeg mener, at vort forslag er en løftestang til at opnå det, man kalder lige muligheder for alle på dette område.

Såvel den højtærede finansminister som det ærede medlem hr. Peter Nielsen benyttede det modargument, at skattelettelsen ifølge forslaget var større for de større indkomster end for de mindre. Ja, det er uundgåeligt, så længe man opretholder en progressiv skala; men den højtærede finans-

minister har jo fremsat forslag til ny udskrivningslov, hvor den progressive skala begynder forholdsvis højt, nemlig ved 18 000 kr.s skattepligtig indkomst. Vi fik også i fremsættelsestalen den oplysning, at 90-95 pct. af samtlige skatteydere ligger neden for den grænse, så der er altså forholdsvis få med større indkomster, for hvem lettelsen bliver større.

Man bør dog vist nok hæfte sig noget ved, at vi endnu ikke er blevet særlig læmfældige over for de større indkomster ved udskrivning af skat. Så sent som i dag har vi vedrørende kommuneskatteloven fået oplysning om, hvordan beskatningsforholdet bliver efter det forslag, der ligger på tingets bord. Når jeg nu tager som eksempel en skattepligtig indkomst på 16 000 kr., gør jeg det bl. a., fordi der i lovforslaget om ungdommens uddannelsesfond stadig opereres med en skattepligtig indkomst på 15 000 kr. som grænse; det er ganske vist — det indrømmer man — ikke nogen obligatorisk grænse, hverken for tildeling af stipendier eller lån, men man tager dog altså forældrenes økonomi i betragtning. Det er en af de ting, der bevirker, at vi ønsker at se på problemet, for skal der være lige ret til uddannelse, bør man se bort fra forældrenes økonomi. Dertil kommer, som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen gjorde opmærksom på, at mange af de studerende er ude over den alder, hvor forældrene har juridisk forpligtelse over for de unge. Til trods for, at de ikke har nogen juridisk forpligtelse — men absolut en moralsk — vil forældrene meget gerne hjælpe de unge, men der vil blive tale om en skæv behandling, hvis ikke dette lovforslag bliver kædet sammen med, hvad der formodenlig bliver vedtaget vedrørende ungdommens uddannelsesfond.

Som sagt vil jeg tage eksemplet med de 16 000 kr.s skattepligtig indkomst. Ifølge det tabelmateriale, vi har fået i dag, bliver skatteydelsen ved en indkomst på 16 000 kr. — nu skal der jo være et barn, ellers er der ingen til at studere — 4 621 kr.